

آخرین فیل غول پیکر چگونه کشته شد؟

پژوهشگران در مطالعه‌ای جدید ادعا می‌کنند که آخرین ماموت‌های پشمالو روی زمین در اثر یک طوفان شدید یا بیماری همه‌گیر از بین رفته‌اند.

پژوهشگران در مطالعه‌ای جدید ادعا می‌کنند که آخرین ماموت‌های پشمالو روی زمین در اثر یک طوفان شدید یا بیماری همه‌گیر از بین رفته‌اند. این یافته حاکی از آن است که اگر چنین رویداد انقراضی رخ نمی‌داد، این جانوران غول پیکر ممکن بود تا امروز به حیات خود ادامه دهند. ماموت‌های پشمالو که از ۳۰۰ هزار سال پیش در توندراهای آمریکای شمالی، اروپا و آسیا می‌زیستند، حدود ۴ هزار سال پیش در جزیره‌ای دورافتاده در نزدیکی سیبری منقرض شدند. تحلیل‌های ژنومی اخیر نشان می‌دهد که چند صد ماموت به مدت ۶ هزار سال در جزیره کوچک ورانگل محصور بودند.

پژوهشگران در مطالعه‌ای جدید ادعا می‌کنند که آخرین ماموت‌های پشمالو روی زمین در اثر یک طوفان شدید یا بیماری همه‌گیر از بین رفته‌اند. این یافته حاکی از آن است که اگر چنین رویداد انقراضی رخ نمی‌داد، این جانوران غول پیکر ممکن بود تا امروز به حیات خود ادامه دهند.

ماموت‌های پشمالو که از ۳۰۰ هزار سال پیش در توندراهای آمریکای شمالی، اروپا و آسیا می‌زیستند، حدود ۴ هزار سال پیش در جزیره‌ای دورافتاده در نزدیکی سیبری منقرض شدند. تحلیل‌های ژنومی اخیر نشان می‌دهد که چند صد ماموت به مدت ۶ هزار سال در جزیره کوچک ورانگل محصور بودند.

دکتر لادال، متخصص ژنتیک تکاملی، می‌گوید: «ما اکنون می‌توانیم با اطمینان این ایده را رد کنیم که جمعیت آنها صرفاً بسیار کوچک بوده و به دلایل ژنتیکی محکوم به انقراض بوده‌اند. این بدان معناست که احتمالاً فقط یک رویداد انقراضی تصادفی آنها را از بین برده است.»

پژوهشگران با بررسی ژنوم ۲۱ نمونه ماموت دریافتند که این جانوران پس از محصور شدن در جزیره ورانگل، یک تنگنای شدید جمعیتی را تجربه کردند. در یک مقطع، کل جمعیت به هشت یا کمتر رسید. با این حال، جمعیت به سرعت بهبود یافت و پس از آن ثابت ماند.

دکتر دالان معتقد است عواملی مانند آنفولانزای پرندگان، آتش سوزی، لایه خاکستر آتشفشانی یا فصلی با آب و هوای بسیار بد می‌توانسته باعث انقراض این گونه شود. او می‌افزاید: «با توجه به کوچک بودن جمعیت، آنها در برابر چنین رویدادهای تصادفی آسیب پذیر بوده‌اند. به نظر می‌رسد که شاید ماموت‌ها فقط بدشانس بودند.»

دکتر ماریان دهاسک، نویسنده اصلی این مقاله، معتقد است این داستان جدید از نحوه انقراض ماموت‌ها درسی برای جهان امروز دارد، زیرا تنوع زیستی هر سال بیشتر و بیشتر کاهش می‌یابد. گزارش صندوق جهانی حیات وحش در سال ۲۰۲۲ نشان داد که جمعیت حیات وحش در ۵۰ سال گذشته به طور میانگین ۶۹ درصد کاهش یافته است.

این مطالعه جدید نشان می‌دهد که حتی گونه‌هایی که توانسته‌اند از تنگناهای جمعیتی عبور کنند، همچنان در معرض خطر انقراض ناشی از رویدادهای تصادفی قرار دارند. این یافته‌ها می‌تواند به درک بهتر بحران تنوع زیستی کنونی و اهمیت حفاظت از گونه‌های در معرض خطر کمک کند.

منبع: روزیاتو